

חק לישראל – פרשת צו ליל שישי

תורה – ויקרא פרק ז'

(ד) וְאֵת שְׁתֵּי הַפְּלִיט וְאֵת הַחֹלֵב אֲשֶׁר עֲלִיהֶן אֲשֶׁר עַל הַפְּסָלִים וְאֵת הַיִּתְרֹת עַל הַכֹּבֵד עַל הַפְּלִיט יְסִירְנָה: (ד) וְאֵת שְׁתֵּי הַפְּלִיט וְאֵת הַחֹלֵב אֲשֶׁר עֲלִיהֶן אֲשֶׁר עַל הַפְּסָלִים וְאֵת הַיִּתְרֹת עַל הַכֹּבֵד עַל הַפְּלִיט יְסִירְנָה: (ה) וְיֵת תַּרְמִיז פְּלִיז וְיֵת תַּרְבָּא דִּי עֲלִיהֶן דִּי עַל גִּסְסִיָּא וְיֵת חֲצָרָא דְעַל כַּבֵּד עַל פְּלִיטָא יְעֲדִנָּה:

(ה) וְהַקְטִיר אֶתְּם הַכֹּהֵן הַמְזִבְחָה אֲשֶׁה לִיהוָה אֲשֶׁם הוּא: (ה) וְהַקְטִיר אֶתְּם הַכֹּהֵן הַמְזִבְחָה אֲשֶׁה לִיהוָה אֲשֶׁם הוּא: (ה) וְיֵסַק יִתְהוֹן פְּהֵנָא לְמַדְבְּחָא קַרְבָּנָא קָדָם יְיָ אֲשָׁמָא הוּא:

(ו) כָּל זָכָר בַּפְּהֵנִים יֹאכְלֵנוּ בְּמִקּוֹם קָדוֹשׁ יֹאכֵל קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא: (ו) כָּל זָכָר בַּפְּהֵנִים יֹאכְלֵנוּ בְּמִקּוֹם קָדוֹשׁ יֹאכֵל קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא: (ו) כָּל דְּכֹרָא בְּכַהֲנָיָא יִכְלְנִיה בְּאַתֵּר קֹדֶשׁ יִתְאַכֵּל קֹדֶשׁ קֹדְשִׁין הוּא:

(ז) כַּחֲטָאת כַּאֲשֶׁם תּוֹרָה אַחַת לָהֶם הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִכְפֹּר בּוֹ לֹא יִהְיֶה: (ז) כַּחֲטָאת כַּאֲשֶׁם תּוֹרָה אַחַת לָהֶם הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִכְפֹּר בּוֹ לֹא יִהְיֶה: (ז) כַּחֲטָאתָא כַּאֲשָׁמָא אֹרְיָתָא תְּדָא לְהוֹן פְּהֵנָא דִּי יִכְפֹּר בֵּיה דִּילִיָּה יִהְיֶה:

(ח) וְהַכֹּהֵן הַמְקַרֵּב אֶת עֹלֹת אִישׁ עֹדֵר הָעֹלָה אֲשֶׁר הַקְרִיב לִפְנֵי לֹא יִהְיֶה: (ח) וְהַכֹּהֵן הַמְקַרֵּב אֶת עֹלֹת אִישׁ עֹדֵר הָעֹלָה אֲשֶׁר הַקְרִיב לִפְנֵי לֹא יִהְיֶה: (ח) וְכַהֲנָא דְמַקְרֵב יֵת עֹלֹת גְּבֵר מִשָּׁה עֲלֵתָא דִּי יִקְרֵב לְכַהֲנָא דִּילִיָּה יִהְיֶה:

(ט) וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאפֶה בְּתַנּוּר וְכָל נֶעֱשָׂה בַּמִּרְחֶשֶׁת וְעַל מִחְבֵּת לִפְנֵי הַמְקַרֵּב אֵתָהּ לֹא תִהְיֶה: (ט) וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאפֶה בְּתַנּוּר וְכָל נֶעֱשָׂה בַּמִּרְחֶשֶׁת וְעַל מִחְבֵּת לִפְנֵי הַמְקַרֵּב אֵתָהּ לֹא תִהְיֶה: (ט) וְכָל מִנְחָתָא דִּי תִתְאַפֵּי בְּתַנּוּרָא וְכָל דִּתְתַעְבֵּד בְּרִדְתָא וְעַל מִסְרִיתָא לְכַהֲנָא דְמַקְרֵב יִתְהוֹ דִּילִיָּה תִהְיֶה:

(י) וְכָל מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְחֲרֻבָּה לְכָל בְּנֵי אֹהֶרֶן תִּהְיֶה אִישׁ כַּאֲחֵיו: (י) וְכָל מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְחֲרֻבָּה לְכָל בְּנֵי אֹהֶרֶן תִּהְיֶה אִישׁ כַּאֲחֵיו: (י) וְכָל מִנְחָתָא דְפִילָא בְּמִשַׁח וְדִלָּא פִילָא לְכָל בְּנֵי אֹהֶרֶן תִּהְיֶה גְּבֵר כַּאֲחֵיו:

(יא) וְזֹאת תּוֹרַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר יִקְרִיב לִיהוָה: (יא) וְזֹאת תּוֹרַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר יִקְרִיב לִיהוָה: (יא) וְדָא אֹרְיָתָא דְנִכְסַת קֹדְשִׁיָּא דִּי יִקְרֵב קָדָם יְיָ:

(יב) אִם עַל תּוֹדָה יִקְרִיבֵנוּ וְהַקְרִיב עַל זֶבַח הַתּוֹדָה חֲלוֹת מִצּוֹת בְּלוּלֹת בְּשֶׁמֶן וְרִקְיָא מִצּוֹת מְשָׁחִים בְּשֶׁמֶן וְסֻלַּת מִרְבֶּכֶת חֲלוֹת בְּלוּלֹת בְּשֶׁמֶן וְרִקְיָא מִצּוֹת מְשָׁחִים בְּשֶׁמֶן וְסֻלַּת מִרְבֶּכֶת חֲלוֹת בְּלוּלֹת בְּשֶׁמֶן: (יב) אִם עַל תּוֹדָתָא גְּרִיזָן פְּשִׁירָא דְפִילָא בְּמִשַׁח וְאַסְפּוּגִין פְּשִׁירִין דְּמִשִּׁיחִין בְּמִשַׁח וְסֻלַּתָא דְּבִיבָא גְּרִיזָן דְּפִילָא בְּמִשַׁח:

(יג) עַל חֲלוֹת לָחֶם חֲמִיץ יִקְרִיב קָרְבָּנוֹ עַל זֶבַח תּוֹדָת שְׁלָמִיו: (יג) עַל חֲלוֹת לָחֶם חֲמִיץ יִקְרִיב קָרְבָּנוֹ עַל זֶבַח תּוֹדָת שְׁלָמִיו: (יג) עַל גְּרִיזָן דְּלָחֶם חֲמִיעַ יִקְרֵב קָרְבָּנִיה עַל נִכְסַת תּוֹדָת קֹדְשׁוֹהִי:

(יד) וְהַקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶחָד מִכָּל קָרְבָּן תְּרוּמָה לִיהוָה לִפְנֵי הַזֶּרֶק אֵת דָּם הַשְּׁלָמִים לֹא יִהְיֶה: (יד) וְהַקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶחָד מִכָּל קָרְבָּן תְּרוּמָה לִיהוָה לִפְנֵי הַזֶּרֶק אֵת דָּם הַשְּׁלָמִים לֹא יִהְיֶה: (יד) וְיִקְרֵב מִנִּיה חֵד מִכָּל קָרְבָּן אֲפֻרְשִׁיתָא קָדָם יְיָ לְכַהֲנָא דִּזְרִיק יֵת דָּם נִכְסַת קֹדְשִׁיָּא דִּילִיָּה יִהְיֶה:

(טו) וּבִשְׂרֵר זֶבַח תּוֹדָת שְׁלָמִיו בְּיוֹם קָרְבָּנוֹ יֹאכֵל לֹא יִנִּיחַ מִמֶּנּוּ עַד בִּקְרָא: (טו) וּבִשְׂרֵר זֶבַח תּוֹדָת שְׁלָמִיו בְּיוֹם קָרְבָּנוֹ יֹאכֵל לֹא יִנִּיחַ מִמֶּנּוּ עַד בִּקְרָא: (טו) וּבִסֵּר נִכְסַת תּוֹדָת קֹדְשׁוֹהִי בְּיוֹם קָרְבָּנִיה יִתְאַכֵּל לֹא יִצְנַע מִנִּיה עַד צִפְרָא:

חק לישראל – פרשת צו ליל שישי

(כז) כָּל נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹאכַל כָּל דָּם וְנִכְרְתָהּ הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּיהָ: (כז) כָּל נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹאכַל כָּל דָּם וְנִכְרְתָהּ הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּיהָ: (כז) כָּל אֲנָשָׂא דִי תִיכּוּל כָּל דְּמָא וְיִשְׁתִּיבֵי אֲנָשָׂא הִיא מֵעַמִּיהָ:

(כח) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: (כח) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: (כח) וּמְלִיל יְיָ עִם מֹשֶׁה לְמִימְרָא:

(כט) דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הַמְקַרֵּיב אֶת זֶבַח שְׁלַמֵּיו לַיהוָה יָבִיא אֶת קָרְבָּנוֹ לַיהוָה מִזֶּבַח שְׁלַמֵּיו: (כט) דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הַמְקַרֵּיב אֶת זֶבַח שְׁלַמֵּיו לַיהוָה יָבִיא אֶת קָרְבָּנוֹ לַיהוָה מִזֶּבַח שְׁלַמֵּיו: (כט) מְלִיל עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִימְרָא דְּמְקַרְבַּי יֵת נִכְסַת קוּדְשׁוֹהֵי קָדָם יְיָ יִיתֵי יֵת קָרְבָּנֵיהָ לְקָדָם יְיָ מִנִּכְסַת קוּדְשׁוֹהֵי:

רש"י

לחם האמור צענין ואינו נאכלין אלא ליום ולילה כמו שמפורש כאן: והקריב על זבח התודה – 7' מיני לחם חלות ורקיקין ורזוכה ג' מיני מלה וכתוב על חלת לחם חמץ וגו' וכל מין ומין י' חלות כך מפורש בזמנחות 97 ע"ז ושיעורן ה' סאין ירושלמיות שהן ו' מדבריות כ' עשרון: מרצבת – לחם חלוט ברותחין כל לרכו:

(יג) יקריב קרבנו על זבח – [שם 97 עו ת"כ] מגיד שאין הלחם קדוש קדושת הגוף ליפסל ביולא וטבול יום ומלאת לחולין בפדיון עד שישחט הזבח:

(יד) אחד מכל קרבן – לחם אחד מכל מין ומין יטול תרומה לכהן העובד עבודתה והשאר נאכל לזעלים וכשרה לזעלים חוץ מחזה ושוק שזה כמו שמפורש למטה תנופת חזה ושוק בשלמים והתודה קרויה שלמים:

(טו) ובשר זבח תודת שלמיו – [זבחים לו. ת"כ] יש כאן רבויין הרבה לרבות חטאת ואשם ואיל נזיר וחגיגת י"ד שיהיו נאכלין ליום ולילה: ביום קרבנו יאכל – וכזמן בשרה זמן לחמה: לא יניח ממנו עד בוקר – אכלאוכל הוא כל הלילה אם כן למה אמרו עד חרות כדי להרחיק האדם מן העבירה (ריש ברכות):

(טז) ואם נדר או נדבה – שלא הביאה על הודאה של נס אינה טעונה לחם ונאכלת לב' ימים כמו שמפורש בענין: וממחרת והנותר ממנו – בראשון יאכל. (ס"א) והנותר ממנו יאכל) וי"ו זו יתירה היא ויש כמוה הרבה

(ה) אשם הוא – עד שינתק שמו ממנו לימד על אשם שמתו זעליו או שנתכפרו זעליו אע"פ שעומד להיות דמיו עולה לקיץ המזבח אם שחטו סתם אינו כשר לעולה קודם שנתק לרעהו ואינו זא ללמד על האשם שיהא פסול שלא לשמו כמו שדרשו הוא הכתוב בחטאת לפי שאשם לא נאמר בו אשם הוא אלא לאחר הקטרת אימורין והוא עצמו שלא הוקטרו אימוריו כשר [זבחים 77 ע"ג] וע"ש ברש"י:

(ו) קדש קדשים הוא – בתורת כהנים הוא נדרש:

(ז) תורת אחת להם – בדבר זה: הכהן אשר יקפר בו – הראוי לכפרה חולק בו פרט לטבול יום ומחוסר כפורים ואונן:

(ח) עוד העולה אשר הקריב לכהן לו יהיה – פרט לטבול יום ומחור כפורים ואונן שאינו חולקים בעורות [זבחים קג]:

(ט) לכהן המקריב אתה וגו' – (ת"כ) יכול לו לבדו ת"ל לכל בני אהרן תהי' יכול לכולן ת"ל לכהן המקריב הא כיצד לבית אב של אותו יום שמקריבין אותו:

(י) בלולה בשמן – זו מנחת נדבה: וחרבה – זו מנחת חוטא ומנחת קנאות שאין בהן שמן:

(יב) אם על תודה יקריבנו – אם על דבר הודאה על נס שנעשה לו כגון יורדי הים והולכי מדבריות וחבושי בית האסורים וחולה שנתרפא שהם לריכין להודות שכתוב בהן (תהלים קז) יודו לה' חסדו ונפלאתיו לבני אדם ויזבחו זבחי תודה אם על אחת מאלה נדר שלמים הללו. שלמי תודה הן וטעונות

חק לישראל – פרשת צו ליל שישי

(כ) וטמאתו עליו – (זבחים מג. ת"כ) בטומאת הגוף הכתוב מדבר אבל טהור שאכל את הטמא אינו ענוש כרת אלא אזהרה והבשר אשר יגע בכל טמא וגו' ואזהרת טמא שאכל את הטהור אינה מפורשת בתורה אלא חכמים למדוה בגזירה שוה (ת"כ ג' כריתות אמורות באוכלי קדשים בטומאת הגוף ודרשוה רבותינו בשבועות [דף ו] אחת לכלל אחת לפרט ואחת ללמד על קרבן עולה ויורד שלא נאמר אלא על טומאת מקדש וקדשיו:

(כד) יעשה לכל מלאכה – [פסחים כג. ת"כ] בא ולימד על החלב שאינו מטמא טומאת נבלות: ואכל לא תאכלהו – [חולין פ' ג"ה] אמרה תורה יבוא איסור נבילה וטרפה ויחול על איסור חלב שאם אכלו יתחייב אף על לאו של נבילה ולא תאמר אין איסור חל על איסור:

(כו) לעוף ולבהמה – [שם ס] פרט לדם דגים וחגבים: בכל מושבותיכם – לפי שהיא חובת הגוף ואינה חובת קרקע נוהגת בכל מושבות ובמסכת קידושין בפ"א (דף לז) מפרש למה הולך לומר:

במקרא כגון ואלה בני כבעון ואיה וענה (בראשית לו) תת וקדש ולבא מרמס (דניאל ח):

(יח) ואם האכל יאכל וגו' – (ת"כ) במחשב בשחיטה לאכלו בשלישי הכתוב מדבר יכול אם אכל ממנו בשלישי יפסל למפרע ת"ל המקריב אותו לא יחשב בשעת הקרבה הוא נפסל ואינו נפסל בשלישי וכן פירשו בשעת הקרבתו לא תעלה זאת במחשבה ואם חשב פגול יהי: והנפש האוכלת ממנו – אפילו בתוך הזמן עונה תשא:

(יט) והבשר – של קדש שלמים אשר יגע בכל טמא לא יאכל: והבשר – לרבות אבר שיאכל מקצתו שהפנימי חוזר: כל טהור יאכל בשר – [פסחים עט] מה ת"ל לפי שנאמר (דברים יב) ודם זבחך ישפך והבשר תאכל יכול לא יאכלו שלמים אלא הבעלים לכך נאמר כל טהור יאכל בשר: (והבשר כל טהור יאכל בשר – כלומר כל מה שאסרתי לך בחטאת ואשם שאם ילאו חוץ לקלעים אסורה כמו שכתוב בחזק אהל מועד יאכלוה בבשר זה אני אומר לך כל טהור יאכל בשר אפילו בכל העיר):

לע"נ

זאב חיים בן שרה, משה דוד בן סולטנה סוזן מלכה, גד גבריאיל בן סוזן, סולטנה סוזן מלכה בת שמחה, דניאלה פורטונה בת רחל, צדיקה בת שרה ז"ל.